

stanovil italský orgán pro rozhodnutí o žádosti o změnu ceny způsobuje, že zásada volného stanovení nejvyšších cen hospodářskými subjekty, která je zakotvená v čl. 9 odst. 1 směrnice 95/59, je v praxi částečně znemožněna.

(¹) Směrnice Rady 95/59/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků (Úř. věst. L 291, s. 40; Zvl. vyd. 09/01, s. 283).

(²) Směrnice Rady 72/464/EHS ze dne 19. prosince 1972 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků (neoficiální překlad) (Úř. věst. L 303, s. 1).

Žaloba podaná dne 22. prosince 2008 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-572/08)

(2009/C 55/22)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Aresu a W. Mölls, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Italská republika tím, že poskytla daňovou výhodu regeneračním mazacím olejům vyrobeným z použitých olejů získaných v Itálii, ale odmítla poskytnout stejnou výhodu regeneračním mazacím olejům vyrobeným z použitých olejů z jiných členských států (v souladu s článkem 62 „Jednotného textu legislativních ustanovení, které se týkají daní z výroby a spotřeby a relevantních trestních a správních sankcí“ („Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penali e amministrative“) schváleného legislativním nařízením č. 504 ze dne 26. října 1995, tak jak je vykládáno oběžníkem č. 24/D Agenzia delle Entrate ze dne 5. května 2004 a v souladu s čl. 1 odst. 116 zákona č. 266 ze dne 23. prosince 2005), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 90 ES;

— uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise vytýká italským orgánům, že zachovaly systém daňových výhod pro regenerační mazací oleje, který zvýhodňuje vnitrostátní výrobky a znevýhodňuje výrobky pocházející z jiných členských států, a to ve zjevném rozporu se zásadou zákazu diskriminace, kterou v daňové oblasti zakotvuje článek 90 ES.

Takový systém přebírá předchozí systém daňových výhod, který již Soudní dvůr odsoudil v roce 1980, aniž by argumenty uplatněné Italskou republikou ohledně přiměřenosti tohoto nového systému mohly odůvodnit takovou volbu.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2008 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-573/08)

(2009/C 55/23)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: D. Recchia, zmocněnec)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání

— Určit, že Italská republika vzhledem k tomu, že

— prováděcí právní úprava směrnice 79/409/EHS (¹) v italském právním řádu není plně v souladu s touto směrnicí a

— že systém provedení článku 9 směrnice nezaručuje, že odchylky přijaté příslušnými italskými orgány splňují podmínky a požadavky uvedené v tomto článku,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 a 18 směrnice 79/409/EHS.

— Uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise uvádí, že italské právní předpisy nepředstavují úplné a řádné provedení směrnice 79/409/EHS:

Článek 2: neproveden,

Článek 3: řádné neprovedení, vyplývající z neprovedení článku 2,

Článek 4 odst. 4: neproveden,

Článek 5: není proveden zákaz úmyslného ničení a poškozování hnízd a vajec, jakož i zákaz úmyslného vyrušování ptáků chráněných směrnicí,

Článek 6: není proveden zákaz přepravy za účelem prodeje,

Článek 7 odst. 4: neúplné provedení (dočasné rozdělení týkající se období lovu nestanoví zákaz lovu během období odchovu mláďat ani v jednotlivých stádiích rozmnožování, a zvláště v případě stěhovavých druhů během období rozmnožování a během období návratu na hnízdiště, a není stanovena povinnost zaslat Komisi příslušné informace o praktickém uplatňování loveckých předpisů),

Článek 9: řádné neprovedení na úrovni státu (kontroly oprávněnosti odchylek jsou neúčinné a nevhodné), řádné neprovedení a nepoužití na regionální úrovni (Abruzzo, Lazio, Toskánsko, Lombardie, Emilia Romagna, Marky, Kalábrie a Apulie),

Článek 10 odst. 2: neúplné provedení (chybí povinnost zaslat Komisi informace nezbytné pro koordinaci výzkumu a činností pro ochranu, využívání populací ptáků chráněných směrnicí a pro péči o ně),

Článek 11: neúplné provedení (není stanovena povinnost jednat s Komisí ve věci vysazování exotických druhů),

Článek 13: neproveden,

Článek 18 odst. 2: italské orgány neoznámily regionální právní předpisy v oblasti lovu, týkající se regionů Lazio, Lombardie, Toskánsko a Apulie.

(¹) Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 103, s. 1; Zvl. vyd. 15/01, s. 98).

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. prosince 2008 People's Mojahedin Organization of Iran proti rozsudku Soudu prvního stupně (sedmého senátu) vydanému dne 23. října 2008 ve věci T-256/07: People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada Evropské unie

(Věc C-576/08 P)

(2009/C 55/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: People's Mojahedin Organization of Iran (zástupci: J.-P. Spitzer, lawyer, D. Vaughan QC, M.-E. Demetriou, barrister)

Další účastníci řízení: Rada Evropské Unie, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, Komise Evropských společenství, Nizozemské království

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozhodnutí Soudu prvního stupně v rozsahu, v němž zamítl návrh PMOI na zrušení rozhodnutí Rady 2007/445/ES (¹) jako neopodstatněný;
- zrušit rozhodnutí 2007/445/ES v rozsahu, v němž se dotýká PMOI;
- uložit Radě náhradu nákladů navrhovatelky u tohoto soudu a ohledně rozhodnutí 2007/445/ES před Soudem prvního stupně.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uvádí, že ve věci, která se týká základních práv a užití čl. 1 odst. 4 a čl. 1 odst. 6 společného postojů 931/2001 a čl. 2 odst. 3 nařízení 2580/2001 ohledně opatření Společenství, kterým byla organizace People's Mojahedin of Iran ponechána na seznamu zakázaných organizací:

- (1) Při zjišťování, zda se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení Soud prvního stupně nepřezkoumal rozhodnutí 2006/445/ES v plném rozsahu, jak to požaduje Smlouva o ES;
- (2) Soud prvního stupně neuplatnil zásadu účinné soudní ochrany, jelikož neprovedl vyčerpávající přezkum;
- (3) Soud prvního stupně se dopustil právního omylu svým konstatováním, že se Rada přijetím svého rozhodnutí nedopustila zjevně nesprávného posouzení. Rada a Soud prvního stupně měly k dispozici veškerá fakta a argumenty, které byly předloženy vnitrostátnímu soudu a měly podrobně zkoumat skutečnosti svědčící v její prospěch;
- (4) Soud prvního stupně se podle čl. 1 odst. 4 a 6 zmíněného společného postojů a čl. 2 odst. 3 zmíněného nařízení dopustil nesprávného právního posouzení odmítnutím tvrzení navrhovatele, že pouze současná teroristická činnost může odůvodňovat další ponechání určité osoby na zmiňovaném seznamu;
- (5) Soud prvního stupně dospěl k nesprávnému závěru, že Rada mohla správně vyloučit skutečnosti svědčící ve prospěch navrhovatelky na základě jeho závěrů ohledně záležitostí, jichž se týkal předcházející důvod kasačního opravného prostředku;
- (6) Soud prvního stupně dospěl k nesprávnému závěru, že Rada uvedla dostatečné důvody pro svůj závěr, že skutečnosti svědčící ve prospěch navrhovatelky, které tato předložila